ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Frýdku-Místku rozhodl samosoudkyní Mgr. Petrou Boudovou Žiškovou ve věci

žalobce: **Ing. Jiří Fiala**, narozený 11. 8. 1963
bytem Košík 91, 289 35 Košík

proti
žalované: **AWRA insolvence, v.o.s.**, IČO 19391421
sídlem Moulíkova 2239/3, 150 00 Praha – Smíchov

za účasti vedlejšího účastníka **Mgr. Jaroslava Kocince, LL.M.**,
IČO 71468706
sídlem Farní 19, 738 01 Frýdek-Místek
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Hőlblingem
sídlem Zámecké nám. 24, 738 01 Frýdek-Místek

o neplatnost provedené dražby

takto:

I. Žaloba, aby dražba ze dne 13. 9. 2024, provedená Mgr. Kocincem, soudním exekutorem podle vyhlášky č. j. 142 DC 0024/24-006 v rámci insolvenčního řízení pod sp. zn. KSPH 81 INS 16938/2023 byla pro nesplnění základních zákonných požadavků prohlášena za neplatnou, **se zamítá**.

II. Žaloba, aby další právní důsledky spojené s touto dražbou nikdy nenastaly, **se zamítá**.

III. Žalobce je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce **6 680 Kč**, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Kusová.

IV. Žalobce je povinen zaplatit vedlejšímu účastníkovi náhradu nákladů řízení v částce **24 280 Kč,** a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce vedlejšího účastníka.

Odůvodnění:

1. Návrhem, došlým soudu dne 15. 10. 2024 (zdejšímu soudu dne 8. 1. 2025 z důvodu, že žaloba nebyla podána u věcně příslušného soudu), se žalobce domáhal prohlášení dražby ze dne 13. 9. 2024, provedené Mgr. Kocincem podle prodejní vyhlášky č.j. 142 DC 0024/24-006 v rámci jeho insolvenčního řízení, za neplatnou. Dále požadoval, aby další právní důsledky odvozené z této dražby nikdy nenastaly, a aby žalovaná AWRA, v.o.s. jako insolvenční správkyně byla povinna za nezákonnou dražbu hradit náklady všem stranám. Současně s žalobou se žalobce domáhal vydání předběžného opatření ve znění, že požaduje *pozastavit platnost nabytí právní moci vyznačeného příklepu*. Důvody pro podání žaloby spatřuje žalobce ve skutečnosti, že dražební vyhláška nebyla zveřejněna v insolvenčním rejstříku, a že jemu jako dlužníku a majiteli nemovitosti nebyla tato vyhláška zvlášť doručena. Dle žalobce se tedy o dražbě nedozvěděl nejen on sám, ale ani široká veřejnost. Dále žalobce polemizuje nad možnou trestní odpovědnostní insolvenční správkyně za vadnou dražbu a nad možností zločinného spolčení insolvenční správkyně a exekutora Mgr. Jaroslava Kocince a nad jejich profesní odborností.
2. Usnesením ze dne 13. 1. 2025, č.j. 12 C 13/2025-10 soud návrh na vydání předběžného opatření odmítl, pro nesložení jistoty. K odvolání žalobce bylo toto usnesení potvrzeno Krajským soudem v Ostravě dne 12. 2. 2025 pod č.j. 57 Co 34/2025-20.
3. Žalovaná se ve věci vyjádřila tak, že žalobu považuje za nedůvodnou a navrhla její zamítnutí v celém rozsahu. Žalovaná nerozporuje, že dražební vyhláška nebyla zveřejněna v insolvenčním rejstříku ani že nebyla žalobci jako dlužníku doručena. Poukazuje na důvodnost takového postupu, kdy dle žalované žádné zákonné ustanovení nestanovuje povinnost dražební vyhlášku v insolvenčním rejstříku zveřejňovat a žalobci jako dlužníku nebyla vyhláška doručena z důvodu, že tento není účastníkem dražebního řízení. Žalovaná zdůraznila, že postupovala vždy v souladu se zákonem a pod dohledem insolvenčního soudu, který smlouvu o provedení dražby soudním exekutorem ve funkci věřitelského výboru schválil. Přestože se žalobce opakovaně domáhal odvolání insolvenční správkyně z funkce, jeho návrhu nebylo Krajským soudem v Praze vyhověno, a toto rozhodnutí bylo následně potvrzeno i Vrchním soudem v Praze, dle kterého insolvenční správkyně plnila své povinnosti řádně a včas a insolvenčnímu řízení věnovala maximální pozornost a péči. Dle žalované je to naopak žalobce, který nepostupuje v souladu se zákonem a jako dlužník touto žalobou směřující proti zpeněžení majetku maří účel oddlužení a svým obstrukčním jednáním ohrožuje úspěšné splnění oddlužení, jehož se sám domáhal. Závěrem insolvenční správkyně uvádí, že dle jejího názoru veškeré námitky žalobce týkající se neplatnosti provedené dražby pramení pouze z jeho frustrace, že insolvenční řízení neprobíhá podle jeho představ a že žádný z účastníků insolvenčního řízení, nebo jeho procesních subjektů, není vázán pokyny dlužníka. Žalovaná současně vyslovila souhlas s účastí vedlejšího účastníka na straně žalované, exekutora Mgr. Jaroslava Kocince, kterého ve svém podání jako vedlejšího účastníka označil žalobce.
4. Poté co vedlejší účastník souhlasil se svým vstupem do řízení, žalobce vznesl námitku nepřípustnosti právního zastoupení soudního exekutora s odůvodněním, že exekutor jako státní orgán je povinen využívat k soudním sporům, kterých je účasten, buďto sil vlastních, nebo vlastní kanceláře a vlastních zaměstnanců, o čemž existuje dle jeho mínění opakovaná a bohatá judikatura. Shledává jako zcela nepřípustné, aby státní orgány, natož působící v oboru práva, zastupovali soukromí právníci.

5. Soud neshledal námitku nepřípustnosti právního zastoupení soudního exekutora jako důvodnou. Žalobce zde zřejmě zaměňuje samotnou možnost soudního exekutora nechat se pro řízení zastoupit advokátem a následné posouzení účelnosti nákladů takového zastoupení, viz. např. II.ÚS 1038/24, ze dne 16. 10. 2024. Pro účely posouzení účelnosti nákladů řízení Ústavní soud v tomto směru uvádí, že má význam především, co bylo předmětem řízení v daném civilním sporu, jehož (vedlejším) účastníkem soudní exekutor byl, tedy zda šlo o problematiku odlišnou od běžné činnosti soudního exekutora, a proto bylo pro účinné hájení jeho pozice v tomto sporu zastoupení advokátem nezbytné. Samotná možnost právního zastoupení soudního exekutora v civilním řízení tak není dotčena. Otázkou bude pouze účelnost nákladů takového zastoupení, kterou se soud dále zabýval v rámci řešení otázky přiznání náhrady nákladů řízení.

6. Vedlejší účastník se ve svém podání ze dne 18. 6. 2025 vyjádřil tak, že s podanou žalobou v celém rozsahu nesouhlasí. K bodům žaloby uvádí, že v insolvenčním zákoně není stanovena povinnost, která by nejen insolvenčnímu správci, ale komukoliv ukládala povinnost zveřejnit dražební vyhlášku v tomto rejstříku před konáním dražby. Insolvenční správce je pouze povinen podle § 283 odst. 4 insolvenčního zákona předložit insolvenčnímu soudu příslušné písemnosti dokládající zpeněžení majetkové podstaty (jakož i podmínky, za kterých ke zpeněžení došlo) k jejich zveřejnění v insolvenčním rejstříku bezprostředně poté, co ke zpeněžení dojde. Tuto svou povinnost insolvenční správkyně splnila, a tedy není důvod považovat provedenou dražbu z tohoto důvodu za neplatnou. Nelze ani přisvědčit tvrzení, že se o chystané dražbě nedozvěděla široká veřejnost, kdy tato byla zveřejněna na Portálu dražeb, na portálu exdrazby.cz a zároveň byla inzerována na stránkách sreality.cz. K bodu žaloby, že dražební vyhláška nebyla doručena dlužníku odkazuje vedlejší účastník na ustálenou judikatury Nejvyššího soudu ČR (např. usnesení sp. zn. 29 Cdo 1985/2024 ze dne 29. 7. 2024 a sp. zn. 29 Cdo 2652/2020 ze dne 22. 6. 2022), kdy z těchto plyne, že v případě dražby prováděné soudním exekutorem podle § 76 odst. 2 exekučního řádu na návrh insolvenčního správce, insolvenční dlužník není účastníkem této dražby prováděné při zpeněžování majetkové podstaty. Co se týče různých invektiv ze strany žalobce, k těmto se vedlejší účastník dále nechce vyjadřovat, pouze poukazuje, že toto dokresluje celkové chování žalobce.

7. U jednání nařízeného na den 9. 9. 2025 žalobce vznesl námitku místní nepříslušnosti zdejšího soudu, podjatosti soudkyně a podal stížnost na průtahy v řízení.

8. Námitku místní nepříslušnosti soud usnesením ze dne 11. 9. 2025 č.j. 12 C 13/20025-156 zamítl. K odvolání žalobce bylo usnesení o zamítnutí námitky potvrzeno Krajským soudem v Ostravě s odůvodněním, že dle odvolacího soudu byla tato námitka podána opožděně.

9. Námitka podjatosti byla předložena nadřízenému soudu, který dne 10. 11. 2025 usnesením č.j. 57 Nc 16/2025-198 rozhodl, že soudkyně Mgr. Petra Boudová Žišková není vyloučena z projednání a rozhodnutí věci vedené u Okresního soudu ve Frýdku-Místku pod sp. zn. 12 C 13/2025. V odůvodnění rozhodnutí Krajský soud uvádí, že námitky žalobce směřují proti postupu soudkyně v řízení, které nejsou a nemohou být důvodem pro její vyloučení. Není možné spatřovat poměr soudkyně k věci jen z toho důvodu, že v řízení postupuje nikoliv podle představ účastníků.

10. Stížnost na průtahy v řízení byla předána k vyřízení předsedovi Okresního soudu ve Frýdku-Místku ,kdy průtahy v řízení shledány nebyly.

11. Žalobce u jednání dne 9. 9. 2026 a dne 17. 2. 2025 setrval na podané žalobě v plném rozsahu. Uvádí, že insolvenční správkyně dražbu zatajila, a to nejen před ním, ale i před insolvenčním rejstříkem. Tvrdí, že zákon mu zde dává jednoznačně za pravdu, a to s ohledem na dražební zákon, exekuční řád, právní kontinuitu a právní souvislosti. Dle zákona o dražbách je jak v případě dražby dobrovolné, tak nedobrovolné dražitel povinen vyrozumět vlastníka nemovitosti. V daném případě pak šlo dle jeho názoru o dražbu dobrovolnou, se kterou žalobce souhlasil a insolvenční správkyně

ho měla v této dražbě zastupovat, neboť měla dispoziční oprávnění. Rozhodně však žalobce nesouhlasil s tím, že ho o dražbě insolvenční správkyně nevyrozumí, kdy tato nikdy neměla právo vlastnické. I kdyby povinnost vyrozumět vlastníka o dražbě v zákoně nebyla, plyne tato povinnost jednoznačně z vlastnického práva, protože každý, kdo nějak s majetkem nakládá, je povinen komunikovat s jeho vlastníkem. Kdo pak tento závěr odmítá, nemá základní právní vzdělání nebo nerespektuje soukromé vlastnictví. Žalobce se s insolvenční správkyni pokoušel komunikovat způsob a průběh dražby, tato však jeho pomoc při organizaci dražby odmítla a dál postupovala v rozporu se zákonem, kdy opomněla svou prvořadou povinnost, kterou je zveřejnění dražební vyhlášky v insolvenčním rejstříku. Toto pak má za následek, že insolvenční rejstřík není transparentní a nejedná se o rubriku zásadního významu a průběh insolvence není jasný, a to nejen pro dlužníka samotného, ale pro všechny, kteří jej sledují. Důvod, proč v zákoně není výslovně uvedeno, že se dražební vyhláška zveřejnit v insolvenčním rejstříku má, spatřuje žalobce ve skutečnosti, že zákon zřejmě nepředpokládá, že by insolvenci vedly zcela nezpůsobilé osoby, které nemají základní ponětí o vlastnickém právu a o povinnostech vůči vlastníkovi. O skutečnosti, že dražba proběhla, se žalobce dozvěděl až od vydražitele měsíc poté, což považuje za podvod na svou osobu jako vlastníka, a podvod na insolvenční rejstřík. Bez ohledu na to, co je či není zvykem, insolvenční správkyně jednala protiprávně čímž došlo ke vzniku škody, kterou lze vyčíslit dotazem na realitní kancelář, neboť byt, jež byl předmětem dražby, bylo možné vydražit za podstatně vyšší částku. Žalobce má za to, že na rozdíl od insolvenčního soudu a insolvenční správkyně pochopil smysl insolvenčního zákona a principy vlastnictví. Ze vzniku hyperochy žalobce také nadšen není, naopak je to dle jeho názoru důvod pro vazbu insolvenční správkyně, která se pokoušela prodat veškerý jeho majetek a nehájila řádně zájmy věřitelů. Důvodnost žaloby, tedy proč se žalobce domnívá, že by dražební vyhláška v insolvenčním rejstříku zveřejněna být měla, spatřuje žalobce ve smyslu insolvenčního zákona a toho, že insolvenční rejstřík vůbec insolvenční soudy vedou, protože pokud by tam neměly být tyto zásadní dokumenty zveřejňovány, případně měly být zveřejňovány až s nějakým časovým odstupem, nemá vůbec smysl tento rejstřík vést. Přitom tato povinnost vyplývá ze zásady vstřícné státní správy, která je povinna informovat účastníky řízení včas o všech základních okolnostech, přičemž není základnější okolností, než zveřejnění dražební vyhlášky v insolvenčním rejstříku. Trestní odpovědnost insolvenční správkyně řešil žalobce i se státním zastupitelstvím, kde mu ovšem bylo sděleno, že se o trestný čin nejedná. Toto si žalobce vysvětluje tak, že státní zastupitelství trestní odpovědnost justičních osob vůbec nevyšetřuje. Závěrem setrvává na svém právním názoru, že bez vyrozumění vlastníka nemovitosti nemůže nikdy být dražba provedena řádně.

12. Žalovaná ve svém přednesu uvedla, že dražba byla inzerována na obvyklých místech tak, jak ukládá nejen zákon, ale i ekonomický smysl. Insolvenční rejstřík není jednotné médium, nedisponuje komerčními vlastnostmi ostatních serverů, což ostatně ani insolvenční zákon nepředpokládá. Dražba byla inzerována na serverech S-Reality, Reality Mix a Reality iDNES. Právě zde se široká veřejnost mohla seznámit s touto dražební vyhláškou, kdy se jedná o tři české největší realitní servery. Tvrzení, že musí být listina doručována vždy dlužníkům, a vždy být zveřejněna v insolvenčním rejstříku, by popíralo samotný proces zpeněžení, který má probíhat tak, aby se dosáhlo co nejvyššího možného uspokojení dlužníkových věřitelů, a v tomto konkrétním případě se dosáhlo stoprocentního uspokojení pohledávek všech nezajištěných věřitelů a rovněž vznikla i značná část hyperochy pro dlužníka. Žalovaná má za to, že žaloba jako taková, i přednes žalobce plyne z frustrace z toho, že v daném případě zde není ten jediný bod, kde by byly shromážděny veškeré informace. V žalobě pak v teoretické rovině spatřuje i porušení dobrých mravů a následně nepoctivý záměr dlužníka. Nadále navrhuje zamítnutí žaloby v celém rozsahu.

13. Ve svém sdělení ze dne 17. 1. 2026 žalovaná sdělila, že se z dalšího jednání omlouvá, neboť insolvenční soud vydal usnesení o schválení oddlužení, jehož součástí je i odvolání insolvenční správkyně z funkce. Žalovaná se domnívá, že pokud by toto usnesení nabylo právní moci, již by ve sporu nebyla pasivně legitimována. Z důvodu odvolání žalobce do tohoto usnesení však ke dni rozhodnutí soudu toto usnesení právní moci nenabylo. Žalovaná tak byla po celou dobu řízení pasivně legitimována.

14. Vedlejší účastník ve svém vyjádření uvedl, že lidově řečeno, míchá žalobce jablka s hruškami. A to konkrétně způsob zpeněžení majetkové podstaty uvedené v § 286 insolvenčního zákona pod písmenem **a)** a pod písmenem **d**), blíže podrobně rozvedeno v § 289a insolvenčního zákona. Přitom se jedná se o dva zcela rozdílné instituty. Dražba prováděna soudním exekutorem se z logiky věci i z dikce zákona neřídí a nemůže řídit zákonem o dobrovolných dražbách. Soudní exekutor při ní postupuje přiměřeně podle o. s. ř. a e. ř. Občanský soudní řád ani exekuční řád žalobu na neplatnost dražby neznají. Úkony exekutora jsou individuální právní akty orgánu státní moci a nelze se dovolávat jejich neplatnosti. Z důvodu podání takto nedůvodné žaloby, v níž jsou uváděny námitky, o níž bylo již opakovaně soudy rozhodnuto, lze dle názoru vedlejšího účastníka téměř hovořit o šikanózním výkonu práva a z toho důvodu požaduje rovněž náhradu nákladů řízení.

15. Z níže jmenovaných důkazů vyplynula následující skutková zjištění. Z insolvenčního rejstříku soud zjistil, že usnesením ze dne 13. 3. 2024 (B-24) bylo dlužníkovi mj. schváleno oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Dne 22. 5. 2024 (B-36) požádala správkyně o souhlas se zpeněžením nemovitých věcí z majetku dlužníka soudním exekutorem a připojila smlouvu o provedení dražby. Soud při výkonu působnosti věřitelského výboru schválil podle § 289a odst. 2 IZ tuto smlouvu, a to usnesením ze dne 6. 6. 2024 (B-40). Dne 10. 10. 2024 (B-75) oznámila správkyně, že došlo ke zpeněžení části nemovitého majetku dlužníka (zapsaného pod položkou I/3 soupisu majetkové podstaty ze dne 23. 1. 2024) za nejvyšší podání ve výši 2 085 000 Kč. Všechny výše uvedené dokumenty jsou v insolvenčním rejstříku zveřejněny. Dražební vyhláška v insolvenčním rejstříku zveřejněna není Usnesením soudního exekutora č. j. 142 DC 24/24-15 ze dne 13. 9. 2024 byl vydražiteli udělen příklep. Usnesení o příklepu nabylo právní moci dne 4. 10. 2024. Ze shodného tvrzení stran má soud za prokázané, že dražební vyhláška nebyla žalobci doručena, neboť mu nebyla ani zasílána. Z předloženého tištěného dokumentu z portálu ex dražby soud zjistil, že dražebník Mgr. Jaroslav Kocinec inzeroval dražbu bytu z majetkové podstaty dlužníka na portálech exdrazby.cz, porladrazeb.cz, reality.idnes.cz a realitymix.cz

16. Z výslechu žalobce soud zjistil, že tento setrvává na stanovisku, že dražbu nemovitosti nelze provést bez vědomí vlastníka a bez uvědomění široké veřejnosti sledující insolvenční rejstřík. Svá tvrzení následně opřel o judikaturu, a to konkrétně 20 Cdo 3801/2023, 21 CdO 569/2005, 21 Cdo 1002/2021 a 21 Cdo 995/2019.

17. Další důkazní návrhy byly soudem zamítnuty, kdy se v daném případě jedná pouze o právní posouzení, zda nesporné skutečnosti, tedy nezveřejnění dražební vyhlášky v insolvenčním rejstříku a její nedoručení žalobci jako dlužníkovi mohly mít za následek neplatnost provedené dražby.

18. Podle § 286 odst. 1,2 zákona č. 186/ 2006 Sb., zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon, dále jen IZ), lze majetkovou podstatu zpeněžit

    a) veřejnou dražbou podle zvláštního právního předpisu
    b) prodejem movitých věci a nemovitostí podle ustanovení občanského soudního řádu o výkonu rozhodnutí,

c) prodejem majetku mimo dražbu,
d) v dražbě provedené soudním exekutorem podle zvláštního právního předpisu.

O způsobu zpeněžení majetkové podstaty podle odstavce 1 rozhodne se souhlasem věřitelského výboru insolvenční správce.

19. Podle § 289a odst. 1 IZ: Zpeněžení soudním exekutorem se provede podle ustanovení zvláštního právního předpisu. Podle odst. 2 dražbu provede soudní exekutor na návrh insolvenčního správce. Smlouva o provedení dražby se v takovém případě stane účinnou dnem, kdy ji schválí věřitelský výbor.

20. Podle § 421 odst. 1 IZ v insolvenčním rejstříku insolvenční soud zveřejňuje chronologicky s uvedením okamžiku vložení tyto písemnosti a informace:
    a) rozhodnutí insolvenčního soudu vydaná v insolvenčním řízení a v incidenčních sporech,
    b) veškerá podání, která se vkládají do soudního spisu vedeného insolvenčním soudem ohledně dlužníka, nestanoví-li tento zákon jinak,
    c) další informace, o kterých tak stanoví tento zákon nebo insolvenční soud.

21. Podle § 76 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád (dále jen EŘ), exekutor může též provést dražbu movité či nemovité věci na návrh vlastníka či osoby oprávněné disponovat s věcí. Přitom postupuje přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona.

22. Uvedený skutkový stav posoudil soud po právní stránce a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O nedůvodnost námitek, na kterých žalobce svou žalobu staví, byl ostatně žalobce opakovaně poučován ze strany insolvenčních soudů, jak je rozebráno v další části odůvodnění tohoto rozsudku.

23. Poprvé námitky neplatnosti dražby z důvodů uvedených v žalobě vznesl žalobce v rámci svého insolvenčního řízení již 10. 10. 2024.(B-74). K těmto námitkám zaslal Krajský soud v Praze žalobci podrobný přípis (B-87), ve kterém žalobci vysvětluje, že zákon neukládá správkyni povinnost zaslat soudu dražební vyhlášku, rovněž pak tuto povinnost nemá ani soudní exekutor. Co se týče doručování této vyhlášky, tato se doručuje pouze insolvenční správkyni, na kterou přešlo dispoziční oprávnění k majetku, nikoli dlužníku. Rovněž se k těmto námitkám vyjádřil i Vrchní soud v Praze dne 5. 11. 2024 ve svém usnesení č.j. 4 VSPH 1148/2024-B-101 pod bodem 17 a 18 tak, že pokud dlužník v odvolání navrhl, aby odvolací soud vyslovil závazný právní názor, podle něhož by *„dokumenty, včas nezveřejněné v insolvenčním rejstříku, z pohledu insolvenčního řízení neexistovaly a neměly žádné následky, takže neoznámení konání dražby by pak mělo automaticky za následek její absolutní neplatnost*“, odvolací soud konstatuje, že zveřejňování písemností a informací v insolvenčním rejstříku je upraveno v § 421 a násl. IZ a odvolacímu soudu nepřísluší konstatovat jejich neexistenci či neplatnost. Nad rámec shora uvedeného odvolací soud odkazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 10. 2016, sp. zn. II. ÚS 2450/16, podle něhož **to, že dlužník v insolvenci není účastníkem zpeněžení dobrovolnou dražbou prováděnou soudním exekutorem, není v rozporu s ústavně garantovanými základními právy dlužníka.**

24. Opakovaně pak insolvenční soud ve svém usnesení KSPH 81 INS 16938/2023-B-111 ze dne 19. 11. 2024 pod bodem 9. žalobci sdělil, že: *Pokud jde o tvrzené pochybení správce stran nezveřejnění vyhlášky o provedení dražby, soud opakuje, že dlužník již není osobou s dispozičním oprávněním. Dispoziční oprávnění přešlo na insolvenčního správce, a to konkrétně právní mocí rozhodnutí o povinnosti vydat předmětnou nemovitou*

věc ke zpeněžení. Následně insolvenční soud, při výkonu působnosti věřitelského výboru podle ust. § 289a odst. 2 insolvenčního zákona, schválil Smlouvu o provedení dražby soudním exekutorem, ve znění předloženém soudu dne 22. 5. 2024 (B-36), a to usnesením ze dne 6. 6. 2024, č. j. KSPH 81 INS 16938/2023-B-40. Ostatně o tomto dlužníka poučil rovněž vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 5. 11. 2024, č.j. 4 VSPH 1148/2024-101 (bod 18 odůvodnění).

25. Aby byla dražba prohlášena za nulitní, požadoval žalobce ve svém odvolání již také po Krajském soudu v Praze, kdy tento soud odvolání odmítl usnesením pod sp. zn. 22 Co 222/2024 ze dne 17. 12. 2024, jakožto podané osobou neoprávněnou. Žalobce zde uváděl totožné námitky, tedy že dražební vyhláška nebyla zveřejněna v insolvenčním rejstříku, a že jemu jako dlužníku nebyla tato vyhláška zvlášť doručena. Krajský soud poukázal na to, že *podle rozhodovací praxe není insolvenční dlužník účastníkem dražby prováděné při zpeněžování majetkové podstaty v rámci insolvenčního řízení soudním exekutorem podle § 76 odst. 2 exekučního řádu.* Krajský soud odkazuje na judikaturu nejvyššího soudu 29 Cdo 1985/2024 ze dne 29. 7. 2024 a sp. zn. 29 Cdo 2652/2020 ze dne 22. 6. 2022. Přiléhavost této judikatury následně potvrdil i Ústavní soud, neboť žalobce podal v této věci i ústavní stížnost, kde uváděl totožné námitky, které jsou předmětem této žaloby. Ve svém usnesení ze dne 19. 3. 2025, Ústavní soud rovněž uvádí, že *dlužník není účastníkem dražby podle § 76 odst. 2 exekučního řádu, vyvolané postupem podle § 286 odst. 1 písm. d) insolvenčního zákona ve spojení s § 289a insolvenčního zákona.* Současně zde Ústavní soud odmítl žalobcův návrh pro zjevnou neopodstatněnost. (I. ÚS 173/25)

26. Po provedeném dokazování, vycházeje z obsahu insolvenčního spisu zveřejněného v insolvenčním rejstříku, z tvrzení obou stran a po právním posouzení věci dospěl soud k následujícím závěrům. Žalobce se nachází v insolvenčním řízení, v jehož průběhu došlo ke zpeněžení nemovitých věcí náležejících do majetkové podstaty insolvenčního dlužníka (žalobce), které byly k návrhu insolvenční správkyně zpeněženy v dražbě provedené soudním exekutorem podle zvláštního právního předpisu dle § 286 odst. 1 písm. d) § 289a IZ ve spojení s § 76 odst. 2 EŘ. (Pro zpeněžení se totiž přiměřeně užijí pravidla pro zpeněžení majetkové podstaty, respektive pro konkurs. (§ 408 odst. 1 IZ)). Podle pravidel pro konkurs, konkrétně dle § 286 IZ, věci spadající do majetkové podstaty dlužníka mohou být zpeněženy a) veřejnou dražbou podle zákona o veřejných dražbách, b) prodejem movitých věcí a nemovitostí na základě ustanovení občanského soudního řád o výkonu rozhodnutí, c) prodejem mimo dražbu nebo d) dražbou provedenou soudním exekutorem podle EŘ. O způsobu prodeje rozhoduje insolvenční správkyně, která zvolila variantu pod písmenem d). Aby mohlo dojít ke zpeněžení majetkové podstaty soudním exekutorem, musí však insolvenční správkyně uzavřít se soudním exekutorem smlouvu o provedení dražby, jejíž účinnost je podmíněna souhlasem věřitelského výboru. Provedení dražby soudním exekutorem je konáno v režimu § 76 odst. 2 EŘ, tedy dražba je prováděna v rámci další exekutorské činnosti. Správkyně požádala o souhlas se zpeněžením nemovitých věcí z majetku dlužníka soudním exekutorem a připojila smlouvu o provedení dražby, na což soud I. stupně při výkonu působnosti věřitelského výboru reagoval tak, že tuto smlouvu schválil. Věřitelskému výboru je zde dána kontrola nad podmínkami provedení exekutorské dražby, kdy tato smlouva obsahuje údaje o nejnižším podání, jakým způsobem bude stanovena odměna exekutora i údaj o tom, že dražba bude inzerována na inzertním portále www.sreality.cz. Toto je klíčové z hlediska transparentnosti a procesu legitimity. I osoby sledující pouze insolvenční rejstřík tak byly informovány o tom, kde bude dražba inzerována. Samotnou dražební vyhlášku pak zveřejnil soudní exekutor podle exekučního řádu tak, aby se s ní mohla seznámit široká veřejnost a mohl být efektivně uskutečněn prodej za účelem uspokojení dlužníkových věřitelů tj. na realitních serverech.

27. Podrobněji dražbu soudním exekutorem upravuje §289a IZ ze kterého plyne, že není na místě aplikovat zákon o veřejných dražbách, jak se žalobce mylně domnívá, ale exekuční řád. Exekutorská dražba se provádí podle § 76 odst. 2 EŘ, a spadá tak pod tzv. další činnost exekutora, kdy se jedná o „realizaci zakázky podle uzavřené smlouvy" (23 Nd 21/2018). Na rozdíl od nuceného výkonu (exekuční činnosti) provádí obecně exekutor dražbu podle § 76 odst. 2 EŘ na základě návrhu vlastníka prodávané věci nebo na základě návrhu osoby, která je oprávněna s danou věcí disponovat. Jde tak svým způsobem o obdobu veřejné dražby dobrovolné podle zákona o veřejných dražbách, kdy osobou oprávněnou s věcí disponovat a podávající návrh na provedení dražby je insolvenční správce. Exekutor však při provádění exekutorské dražby **nepostupuje podle zákona o veřejných dražbách, ale přiměřeně podle EŘ** (a rovněž za přiměřeného použití OSŘ ve smyslu § 52 odst. 1 EŘ. (viz. Komentář *Insolvenční zákon, 1. vydání (4. aktualizace, 2023): P. Sprinz, L. Novopacký).* Z tohoto důvodu je pak žalobcem předložený judikát 21 Cdo 569/2005 nepřiléhavý, neboť se týká řízení o dražbě dle zákona o veřejných dražbách, což není tento případ. Obdobě předložený judikát Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2021 21 Cdo 1002/2021 a ze dne 16. 5. 2019, 21 Cdo 995/2019. (Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 20. 3. 2024, 20 Cdo 3801/2023, řeší jiný případ, a to otázku podmínek pro nařízení opakovaného dražebního jednání)

28. Žalobce staví žalobu na svém právním názoru, že není možné provést řádnou dražbu bez zveřejnění dražební vyhlášky v insolvenčním rejstříku a bez zaslání dražební vyhlášky insolvenčnímu dlužníku. Svůj právní názor pak neopírá o žádné zákonné ustanovení, ale pouze o své přesvědčení a nepřiléhavou judikaturu a to navzdory mnohým poučením ze strany soudů napříč soudní soustavou. Žádné ustanovení exekučního řádu, občanského soudního řádu ani insolvenčního zákona totiž nestanovuje povinnost zveřejnit dražební vyhlášku v insolvenčním rejstříku. Žalobce sám pak v konečném důsledku nerozporuje fakt, že toto zákonné ustanovení absentuje, pouze polemizuje nad tím, že by tam tato povinnost stanovena být měla. Zveřejňování v insolvenčním rejstříku upravuje ustanovení § 421 IZ. Dle tohoto ustanovení se v insolvenčním rejstříku zveřejňují rozhodnutí insolvenčního soudu, podání účastníků, stanoví-li tak zákon a další listiny, o nichž tak stanová insolvenční zákon nebo rozhodnutí insolvenčního soudu. Nikde pak insolvenční zákon již nestanovuje povinnost zveřejnit dražební vyhlášku vydanou soudním exekutorem v insolvenčním rejstříku, tuto skutečnost nepředpokládá ani exekuční řád. Dražební vyhláška totiž vzniká v rámci zvláštního řízení a vydává ji soudní exekutor, nikoli insolvenční soud a nejedná se tak o procesní úkon v insolvenčním řízení. **Při uplatnění zásady enumerativnosti veřejnoprávních povinností pak nelze dovozovat rozšiřujícím výkladem, co zákon výslovně nestanoví.** Pokud tedy není v zákonně uvedena povinnost zveřejnit dražební vyhlášku v insolvenčním rejstříku, nelze provést rozšiřující výklad a její nezveřejnění tak nemůže mít žádný negativní dopad na provedenou dražbu. Z výše uvedených důvodů je tedy v tomto bodě žaloba nedůvodná.

29. O tom, že insolvenční správkyně nezanedbala žádnou svoji povinnost ostatně svědčí i četná rozhodnutí insolvenčního soudu, neboť se žalobce opakovaně pokoušel dosáhnout odvolání žalované jako insolvenční správkyně z funkce. Příkladem Vrchní soudu v Praze uvádí ve svém rozhodnutí ze dne 3. 4. 2024, č.j. 4 VSPH 409/2025-B-151 pod bodem 11 a 12, že:
Odvolací soud z obsahu spisu ověřil správnost skutkových zjištění soudu I. stupně, tedy že v daném případě nebyly dány důvody, jež by odůvodňovaly zproštění správkyně funkce, a že ani nebylo shledáno, že by činnost správkyně trpěla jakýmikoli závažnými nedostatky, nebo že by správkyně nepostupovala při výkonu funkce s odbornou péčí, pročež se s uvedenými závěry soudu I. stupně zcela ztotožňuje a v podrobnostech odkazuje dlužníka pro stručnost na jasné, přesvědčivé a věcně správné odůvodnění napadeného usnesení, jež má v obsahu spisu potřebnou oporu. K odvolacím výhradám dlužníka odvolací soud dodává, že dlužník v posuzované věci nenabídl žádné nové argumenty, nýbrž toliko znovu opakoval svá lichá přesvědčení, jimiž se však již důkladně zabýval nejen soud I. stupně v

napadeném usnesení, ale i soud odvolací. Vrchní soud v Praze se totiž s totožnou argumentací dlužníka vypořádal již dříve např. ve svých usneseních ze dne 5. 11. 2024, č. j. 4 VSPH 1148/2024-B-101, nebo ze dne 7. 1. 2025, č. j. 4 VSPH 1349/2024-B-129, na jejichž skutkové a právní závěry lze dlužníka pro stručnost jen odkázat když odvolací soud nevidí žádného rozumného důvodu k opakování pečlivých rozborů uvedených v odůvodněních těchto usnesení. Z obsahu spisu je přitom zřejmé, že je to naopak dlužník, kdo neustále a opakovaně zatěžuje dané řízení zcela zjevně nedůvodnými a nekonstruktivními návrhy, jakož i nepřípustnými či nedůvodnými opravnými prostředky, jež rozhodně nejsou v souladu se zásadou insolvenčního řízení, aby se dosáhlo rychlého, hospodárného a co nejvyššího uspokojení věřitelů. Toto je uvedeno pouze pro dokreslení neustálé snahy žalobce ztížit průběh insolvenčního řízení, které neprobíhá podle jeho představ. Součástí jeho snahy je pak i tato žaloba.

30. K bodu žaloby, že by dražba měla být neplatná z důvodu, že dražební vyhláška nebyla doručena žalobci jako insolvenčnímu dlužníku soud uvádí, že se zde jednalo o dražbu dle § 289a IZ ve spojení s §76 odst. 2 EŘ. Dle závěru Ústavního soudu (I. ÚS 173/25), dlužník není účastníkem dražby podle § 76 odst. 2 exekučního řádu, vyvolané postupem podle § 286 odst. 1 písm. d) insolvenčního zákona ve spojení s § 289a insolvenčního zákona. Shodně judikatura Nejvyššího soudu jasně hovoří o tom, že *dlužník ani jiný účastník insolvenčního řízení (§ 14 odst. 1 InsZ) nebo některý z procesních subjektů uvedených v § 9 písm. b), c), e) a f) InsZ není účastníkem dražby podle § 76 odst. 2 EŘ, vyvolané postupem podle § 286 odst. 1 písm. d) InsZ ve spojení s § 289a InsZ***.** (29 Cdo 1985/2024). Dražební vyhláška se pak doručuje pouze účastníkům a tím žalobce jako dlužník v tomto případě nebyl, tím je insolvenční správce. K této problematice Ústavní soud ve svém rozhodnutí II. ÚS 2563/23 ze dne 10. 1. 2024 uvádí, že *účastníkem dražby je v tomto smyslu pouze insolvenční správce, který jedná jako osoba s dispozičním oprávněním a má v dobrovolné dražbě postavení oprávněného. Vzhledem k tomu, že nejde o vymáhání splnění vymahatelné povinnosti, tak jako účastník nemůže vystupovat jakýkoli povinný.* I v tomto bodě je tedy žaloba nedůvodná, rovněž je v tomto směru nedůvodný i požadavek, aby další právní důsledky spojené s dražbou nenastaly, který navazuje na závěr, že není na místě prohlásit dražbu za neplatnou.

31. Žalobci pak nelze dát za pravdu ani ohledně tvrzení, že by jemu či široké veřejnosti bylo zabráněno v tom, se s vyhláškou seznámit. Vyhláška byla zveřejněna tak, aby se k dražbě mohlo dostavit co nejvíce zájemců o koupi a mohlo tak být dosaženo co nejvyšší prodejní ceny nemovitosti, kdy tato byla prokazatelně zveřejněna na internetových portálech, které se zabývají prodejem nemovitostí, což zabezpečuje dostatečnou transparentnost v konání dražby, neboť čím více zájemců o koupi nemovitosti licituje, tím výše se konečná cena může vyšplhat. Zveřejňování na internetových portálech je bezesporu přehlednější a zabezpečuje přístup většímu okruhu zájemců než insolvenční rejstřík. O to více toto platí v tomto konkrétním řízení, kdy z důvodu velkého množství obstrukčních podání žalobce je dané insolvenční řízení výrazně nepřehledné. Lze tak uzavřít, že dražební vyhláška má vlastní specifický publikační mechanismus vedený mimo insolvenční rejstřík, není listinou vydanou v rámci insolvenčního řízení a její zveřejnění v insolvenčním rejstříků zákon neukládá. Z těchto důvodu její nezveřejnění v insolvenčním rejstříků nepředstavuje porušení ustanovení §421 IZ ani vadu dražby.

32. Jelikož byla žaloba v plném rozsahu zamítnuta, náleží žalované, které byla v tomto řízení plně úspěšná, náhrada nákladů řízení. Dle vyhláška č. 254/2015 Sb., vyhláška o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu, byla žalované přiznána odměna za 3 úkony po 300 Kč (vyjádření ve věci samé, příprava na jednání a účast u jednání). Žalované nebyla přiznána odměna za zaslané vyúčtování nákladů a omluvu z jednání. Dále bylo žalované přiznáno

21 % DPH, kdy je žalovaná je jeho plátkyní, a to ve výši 189 Kč. Celkem tedy paušální náhrada činí 1 089 Kč. Dále bylo k nákladům připočteno cestové za účast u jednání dne 9. 9. 2025 ve výši 5 591 Kč při vzdálenosti 742 Km tam i zpět, spotřebě osobního automobilu RZ 4SK8092, 5l/100 Kč a při ceně nafty 34,70 Kč/l. Celkové náklady pak činí 6 680 Kč.

33. S ohledem na skutečnost, že se nejednalo o žalobu vyplývající z běžné činnosti exekutora a rovněž s ohledem na skutečnost, že dle názoru soudu žaloba představuje zřejmě bezúspěšné uplatnění práva, přiznal rovněž vedlejšímu účastníku náhradu nákladů řízení, a to včetně náhrady za právní zastoupení.

34. Že se žalobce dopouští zneužití práva konstatoval již insolvenční soud ve svém usnesení ze dne 17. 2. 2025 pod č.j. KSPH 81 INS 16938/2023-B-143, kde pod bodem 10 uvádí, *že v dané věci soud považuje opakované, duplicitně podávané podněty a návrhy dlužníka, které navíc nejsou podloženy relevantními konkrétními důkazy, za pouhé zneužití práva a obstrukční postup, sledující toliko oddálení skončení insolvenčního řízení. K tomuto závěru dospěl i Vrchní soud v Praze, např. v usnesení zveřejněném v insolvenčním rejstříku na č. l.B-129 (bod 12. odůvodnění). Jednotlivá podání a návrhy jsou založena toliko na vlastních domněnkách a představách dlužníka, jak by mělo insolvenční řízení probíhat k jeho vlastní spokojenosti, nikoliv k naplnění jeho účelu, tj. rychlému a co nejvyššímu poměrnému uspokojení přihlášených nezajištěných pohledávek věřitelů. Dlužník ve svých návrzích netvrdí žádné konkrétní požadavky či ustanovení insolvenčního zákona, které měly být ze strany insolvenčního správce porušeny či zneužity. Nadto svá tvrzení nedokládá odpovídajícími listinami, jež by jeho závěry potvrzovaly.*

35. Žalobce opakovaně v průběhu svého insolvenčního řízení namítal, že dražební vyhláška vydaná soudním exekutorem nebyla zveřejněna v insolvenčním rejstříku, a že jemu jako dlužníku nebyla ani doručena, což má za následek vadu provedené dražby a je namístě ji prohlásit za neplatnou. Opakovaně pak byl insolvenčními soudy upozorňován, že insolvenční správce není ustanoven k jeho prospěchu, není vázán jeho pokyny při rozhodování o zpeněžení majetku, a že tyto námitky jsou právně zcela nedůvodné. Přesto žalobce setrvává na stejné argumentaci založené pouze na svých přesvědčeních a domněnkách, kdy se z důvodu neznalosti základních principů a podmínek oddlužení snaží zvrátit zákonný průběh insolvenčního řízení. Takový postup je pak nutné vyhodnotit jako nesměřující k ochraně legitimního práva, a naopak mající povahu obstrukce. Opakované uplatňování již vyvrácených námitek představuje výkon procesních práv v rozporu s jejich účelem.

36. Náklady řízení vedlejšího účastníka pak představují čtyři úkony právní služby dle vyhl.č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif, AT), a to za přípravu a převzetí, vyjádření ve věci a dvě účasti u jednání. Tarifní hodnota je stanovena na 113 000 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a) AT. Za každý úkon náleží odměna po 5 620 Kč (dle ust. § 7, § 6 odst. 1 a § 11 AT) a náhrada hotových výdajů po 450 Kč (dle ust. § 13 odst. 1 a 3 AT).

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Kusová.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím Okresního soudu ve Frýdku-Místku. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaní povinnosti uložené jim tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Frýdek Místek 17. února 2026

Mgr. Petra Boudová Žišková v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 6. 8. 2026 ve znění opravného usnesení ze dne 24. 7. 2026 č. j. 12 C 13/2025-290 a je vykonatelné ve výroku III., IV. 11. 8. 2026. Doložku právní moci a vykonatelnosti připojila Bc. Kateřina Fildánová dne 10. 9. 2026.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Kusová.

USNESENÍ

Okresní soud ve Frýdku-Místku rozhodl samosoudkyní Mgr. Petrou Boudovou Žiškovou ve věci

žalobce: **Ing. Jiří Fiala**, narozený 11. 8. 1963
bytem Košík 91, 289 35 Košík

proti
žalované: **AWRA insolvence, v.o.s.**, IČO 19391421
sídlem Moulíkova 2239/3, 150 00 Praha - Smíchov

za účasti: **Mgr. Jaroslava Kocince, LL.M.**, IČO 71468706
vedlejší účastník na straně žalované
sídlem Farní 19, 738 01 Frýdek-Místek
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Hőlblingem
sídlem Zámecké nám. 24, 738 01 Frýdek-Místek

o určení neplatnosti dražby

takto:

Výrok III. rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 17. února 2026 č. j. 12 C 13/2025–250 **se opravuje** tak, že správně zní:

„Žalobce je povinen zaplatit **žalované** náhradu nákladů řízení v částce 6 680 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.“

Odůvodnění:

Při přepisu shora specifikovaného rozsudku došlo ke zjevné nesprávnosti patrné i z obsahu spisu.

Soud proto v souladu s ustanovením § 164 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.”) uvedenou zjevnou nesprávnost tímto usnesením opravil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

Frýdek-Místek dne 24. července 2026

Mgr. Petra Boudová Žišková v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 6. 8. 2026. Doložku právní moci připojila Bc. Kateřina Fildánová dne 10. 9. 2026.

Bc. Kateřina Fildánová
Digitálně podepsal Bc. Kateřina Fildánová
Datum: 2026.09.10 15:00:25 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svatová.